

αργός

αργός, -η, -ό, επίθ. [<αρχ. ἄργος], αργός. **1.** που κινείται αργά, που περπατάει με αργά βήματα, ο αργοκίνητος: «πέσαμε σε αργό άνθρωπο, γι' αυτό δεν πρέπει να βιαζόμαστε». **2.** που είναι χωρίς εργασιακή απασχόληση, ο άεργος: «είμαι αργός εδώ και τρεις μήνες». Επίρρ. **αργά**, χωρίς βιασύνη. Συνήθως επαναλαμβανόμενο: «προχωρούσε αργά αργά». (Λαϊκό τραγούδι: **αργά αργά**, βαριά βαριά ακούω στο σκοτάδι το κουρασμένο βήμα σου να σέρνεται κάθε βράδυ, κάθε βράδυ). Υποκορ. **αργούτσικα**. (Ακολουθούν 12 φρ.).

- αργά αλλά σταθερά, λέγεται για εξέλιξη, ιδίως για δουλειά, που γίνεται με αργό, αλλά σταθερό, σίγουρο ρυθμό: «η δουλειά προχωράει αργά αλλά σταθερά»·

- αργά ή γρήγορα, κάποτε στο μέλλον: «αργά ή γρήγορα θα πληρώσει για τις απατεωνιές του»·

- αργά και πού, βλ. συνηθέστ. αραιά και πού, λ. αραιός·

- είναι αργά, **α.** είναι περασμένη η ώρα: «πρέπει να φύγω, γιατί είναι αργά». **β.** καθυστερημένα, παράκαιρα. (Λαϊκό τραγούδι: με ξύπνησες χαράματα απ' το ζεστό κρεβάτι, τώρα που ήρθες **είν' αργά**, καινούρια βρήκα αγάπη)·

- είναι αργά για δάκρυα, βλ. λ. δάκρυ·

- είναι αργός στο μυαλό, βλ. λ. μυαλό·

- είναι τα ζώα μου αργά, βλ. λ. [ζώο](#)·

- εκείνος που περιμένει απ' άλλονε, πολύ αργά δειπνάει, βλ. λ. [εκείνος](#)·

- ήρθες αργά, καθυστερημένα, παράκαιρα. (Λαϊκό τραγούδι: **ήρθες αργά** στο δρόμο της ζωής μου)·

- κάλλιο αργά παρά ποτέ, βλ. λ. [κάλλιο](#)·

- παίρνω αργές στροφές, σκέφτομαι αργά, αργώ να μπω στο νόημα, αργώ να καταλάβω κάτι, είμαι αργόστροφος: «μην τον παρεξηγείς που δεν καταλαβαίνει αμέσως αυτό που του λες, γιατί παίρνει αργές στροφές ο άνθρωπος». Αναφορά στην αργόστροφη μηχανή που δεν παράγει έργο·

- το τραβήξαμε ως αργά, το ξεφυχήσαμε: «πιαστήκαμε στην κουβέντα και τραβήξαμε ως αργά».